

La influència de la llengua catalana en els noms d'ocell maltesos: apunts preliminars¹

PERE ALZINA I BILBENY

Consultor ambiental
perealzina@gmail.com

Pere Alzina és consultor

i comunicador ambiental. Llicenciat en Biologia en l'especialitat de Zoologia i màster en Enginyeria i Gestió Ambiental. Al llarg de la seva carrera professional ha treballat en el camp de l'educació ambiental al Parc Nacional d'Aiguastortes-Sant Maurici, al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i al Parc Natural del Corredor i del Montnegre fins que va entrar de ple en el món de la consultoria ambiental tècnica. Després d'uns quants anys d'estar redactant estudis, auditories i projectes en dues consultores ambientals, ara treballa com a consultor per compte propi. També és assessor acreditat i verificador de camps de golf per a la Golf Environment Organization. Treballa tant per a l'empresa privada com per a l'administració pública, a dins i fora del país.

Resum

La influència de la llengua catalana en la llengua maltesa no ha estat gaire estudiada malgrat que l'illa va ser de sobirania catalana durant dos segles. A més, cal significar que 87 anys dels 268 en què l'illa fou administrada pels Cavallers de Malta, aquests van ser liderats per Grans Mestres de parla catalana. Aquest estudi preliminar se centra a determinar quins dels 167 noms d'ocell maltesos recollits en el llibre *Where to Watch Birds and other Wildlife in Malta* tenen un origen català segur o altament probable.

PARAULES CLAU: català, maltès, ocells, influència, Casha

Abstract

The Influence of the Catalan Language on the Names of Maltese Birds: Preliminary Notes

The influence of the Catalan language on the Maltese language has hardly been researched, despite the fact that the island was under Catalan sovereignty for nearly two centuries. Out of the 268 years that the island was governed by the Knights of Malta, 87 were under the leadership of Catalan-speaking grandmasters. A preliminary study investigates which of the 167 Maltese names of birds collected in the book *Where to Watch Birds and other Wildlife in Malta* have a highly probable Catalan origin

KEYWORDS: Catalan; Maltese; birds; influence; Casha

TERMINÀLIA 4 (2011): 19-24 · DOI: 10.2436/20.2503.01.27
Data de recepció: 20/07/2011. Data d'acceptació: 28/10/2011
ISSN: 2013-6692 (impresa); 2013-6706 (electrònica) · <http://terminalia.iec.cat>

1 Introducció¹

La visita que vaig fer a l'illa de Malta el 2010 i el fet de ser conscient de la sobirania catalana de l'illa durant alguns períodes de la història em van empènyer a cercar qualsevol indici de catalanitat a l'illa gran de l'arxipèlag maltès. D'aquesta manera, vaig observar que els cognoms catalans (Soler, Abella, Cardona, etc.) eren presents als comerços i que hi havia algun nom de carrer amb un origen català segur (carrer Punent) o probable (carrer Tramuntana). La influència catalana en els cognoms dels maltesos, en la toponímia i en els noms dels carrers és un objectiu futur de recerca que, ara com ara, sobrepassa l'abast d'aquest estudi preliminar. El darrer dia a l'illa vaig comprar un llibre d'ocells de Malta intitulat *Where to Watch Birds and Other Wildlife in Malta* (Casha, 2004). Encuriosit per saber com serien els noms de les aus en una llengua semítica, vaig revisar la llista de noms d'ocell en maltès. Aquesta tenia, és clar, els corresponents noms científics i anglesos. Repassant aquesta relació de noms en maltès, em va sorprendre que alguns d'aquests noms eren molt similars als catalans.

L'objecte d'aquest estudi no és cap altre que el de donar a conèixer els noms d'ocell maltesos que tenen un origen català indubtable o altament probable, bo i deixant per a una publicació futura aquells que tinguin un origen català amb un grau de certesa inferior. L'estudi preliminar es clou amb una discussió metodològica, amb una valoració de les limitacions d'aquesta recerca, de tots aquells aspectes que caldria completar i millorar per tal que les conclusions extretes n'incrementessin la precisió i la validesa científica.

Malta va formar part de l'imperi català des que Pere II de Catalunya, el 1283, la conquereix en l'anomenat Combat de Malta. El 1345 es crea el Consolat Català de Malta. Durant uns anys resta fora de la sobirania catalana fins que Martí l'Humà la recupera el 1409. De nou i durant més de cent anys l'arxipèlag forma part de Catalunya. El 1530, Carles I, però, cedeix l'illa a l'Orde de l'Hospital de Sant Joan de Jerusalem després que els hospitalers fossin foragitats pels otomans de l'illa de Rodès. A grans trets es podria dir que l'illa forma part de l'imperi català en diversos períodes dels segles XIII, XIV i XV i que, a partir del XVI, és un territori que la monarquia hispànica incorpora a través de Catalunya fins que, el 1530, és cedida a l'Orde de l'Hospital de Sant Joan de Jerusalem. Al llarg de la seva història, però, aquest orde té molts superiors provinents de territoris de parla catalana com, per exemple, Joan d'Omedes (1536-1553) o Nicolau Cotoner (1661-1680), d'origen mallorquí. L'Orde dels Germans Hospitalers controla l'illa fins que Napoleó la conquereix el 1798.

Actualment el maltès —que és parlat per prop del 100 % de la població— i l'anglès —dominat pel 88 % de la població i parlat per un 10 % dels seus habitants com a primera llengua— són les dues úniques llengües oficials al país. L'italià —oficial abans del 1930

i conegut pel 66 % de la població—, l'àrab i el sicilià són llengües que parlen una minoria de maltesos, que s'estima que és inferior al 5 % per al seu conjunt. El francès és conegut pel 17 % de la població, però no és llengua d'ús social entre els maltesos.

El maltès és una llengua semítica, de la mateixa gran família que, per exemple, l'àrab o l'hebreu. És una llengua criolla generada per la superposició d'una majoria de vocabulari romànic sobre una gramàtica i una fonologia àrabs. L'alfabet és llatí i s'hi palesa la gran influència del sicilià i d'altres llengües com l'àrab o l'italià. L'anglès també ha influït en la llengua maltesa. La influència de la llengua catalana sobre el maltès no ha estat gaire estudiada. Tanmateix, De Yzaguirre (2010), sense fer-ne un estudi en profunditat, ens revela un tast de dos-cents mots amb un origen català altament probable, entre els quals destaquen: *abbokkament*, *anell*, *antik*, *ark*, *armirall*, *assalt*, *fanal*, *guardarobba*, *kap*, *kastig*, *kor*, *korda*, *moll*, *moviment*, *nom*, *porpra*, *pronom*, *sever*, *sitwat*, *tir* o *tirabuxù*.

2 Els noms d'ocell en maltès

Per a aquest estudi s'ha emprat com a referència la llista d'espècies incloses en un annex del llibre *Where to Watch Birds and other Wildlife in Malta*, en què s'inclou un directori de 167 espècies d'ocells amb el corresponent nom en maltès, anglès i el nom científic. Aquesta llista s'ha ampliat amb els respectius noms oficials en català, francès i italià. L'estudi preliminar es focalitza exclusivament en aquells noms en maltès que tenen una semblança més notòria amb els noms catalans. L'ampliació i l'aprofundiment d'aquest estudi es pot focalitzar en el futur en altres noms amb un índex de similitud més baix. Després de fer una anàlisi comparativa (taula 1) entre els noms dels ocells en maltès, català, italià, espanyol, francès i anglès, se'n poden extreure les següents conclusions.

Hi ha cinc noms d'ocell maltesos que són, molt probablement, d'origen català. A saber: *sturnell* ('estornell'), *verdun* ('verdum'), *bucaqq* ('bitxac'), *gawija* ('gavina') i *serra* ('bec de serra'). Aquests cinc noms es corresponen a onze espècies diferents d'ocells.

Pere Alzina

Estornell (*Sturnus vulgaris*) en plomatge hivernal

Sturnell: Aquest nom maltès és gairebé idèntic al mot emprat en llengua catalana, *estornell*, sobretot en la

La influència de la llengua catalana en els noms d'ocell maltesos: apunts preliminars

Pere Alzina i Bilbeny

seva fonètica de català oriental. El nom italià *storno* s'hi assembla, però no tant com el mot català. I la resta de noms en altres llengües són, clarament, molt més distants que la forma catalana.

Mascle de verdum (*Carduelis chloris*)

Verdun: És gairebé exacte al verdum català. Comparteix, però, la mateixa arrel que el *verdone* italià, el *verderón* espanyol o el *verdier* francès, ja que es tracta d'un ocell de tons verdosos dominants.

Mascle de bitxac (*Saxicola torquatus*)

Bucaqq: Es pronuncia [butxak] en llengua maltesa i és el substantiu que aplega genèricament les dues espècies que en català anomenem bitxac, el bitxac comú i el bitxac rogenc. És el cas més exemplar d'un mot maltès que només s'assembla a la denominació catalana i és totalment diferent de qualsevol altre nom en les altres llengües comparades (*saltimpalo* en italià, *tarabilla* en espanyol, *tarier* en francès o *stonechat* en anglès).

La gavina riallera (*Larus ridibundus*)
és més comuna a l'hivern

Gawija: És similar a la gavina catalana. Ambdós mots s'empren també en genèric per a les diverses espècies de gavines —les que són més menudes que els

gavians. El mot català *gavina* s'hi assembla molt més que les formes equivalents de les altres llengües comparades: *gabbiano* en italià, *gaviota* en espanyol, *mouette* en francès o *gull* en anglès.

El bec de serra mitjà (*Mergus serrator*) és un hivernant regular a la nostra costa

Serra: És similar al nostrat *bec de serra*, que tot i que és de formació sintagmàtica és l'únic mot dels comparats que inclou la mateixa forma *serra* en el nom de l'ocell. És lleugerament diferent de la *serreta mediana* en espanyol i molt allunyat ja del *smergo minore* italià o de l'*harle huppé* francès.

Hi ha tres noms d'ocell maltesos que podrien tenir un origen català per bé que amb un grau de certesa inferior, comparat amb els exemples descrits anteriorment. Aquests tres noms d'ocell són: *kappun* ('bitó'), *arpa* ('àguila pescadora') i *farrug* ('gaig blau').

El bitó (*Botaurus stellaris*) és un ocell molt esquiu i difícil de ser observat

Kappun: Aquest mot en maltès designa el bitó català, una espècie molt amenaçada al nostre país i de caràcter esquiu. La denominació maltesa *kappun* no s'assembla a cap dels noms atribuïts al bitó en les llengües comparades en aquest article. Tanmateix, en català popular *capó d'aigua* designa el bitó i és versemblant de creure que aquí hi ha l'arrel del nom en llengua maltesa.

Arpa: Aquest és el mot maltès per designar l'àguila pescadora, una espècie ben consolidada a les Illes Balears, però que també havia criat als penya-segats de la costa catalana. Cap llengua comparada en aquest estudi té un nom similar a *arpa*. En italià s'anomena *falco pescatore*, en espanyol *águila pescadora*, en francès *balbuzard pêcheur*, en anglès *osprey* i en català *àguila pescadora* o *àguila peixatera*. Això no

L'àguila pescadora (*Pandion haliaetus*) s'ha extingit de Catalunya però nidifica a les Illes Balears

obstant, en català el substantiu *arpa* té una accepció que s'hi acosta genèricament, ja que *arpa* és sinònim d'àguila o d'esperver, segons ho testimonia el *Diccionari català-valencià-balear*, d'A. M. Alcover i F. de B. Moll. També en llengua catalana tenim *arpella*, que designa una espècie de rapinyaire d'aiguamolls i altres aigües somes, hàbitats que pot compartir també amb l'àguila *peixatera*.

El gaig blau (*Coracias garrulus*) és un ocell estival que viu en espais agraris o agroforestals

Farrug: Es pronuncia [farutx] en llengua maltesa i es correspon al *gaig blau* català, un ocell de tons blavosos que viu, actualment, a l'Empordà i a la plana de Lleida. La forma maltesa *farrug* no concorda amb cap ni un dels noms de les llengües comparades. Això no obstant, Joan Coromines notifica el mot *farrug* en llengua catalana en un document del 1395. A més, *Farrutx* (o *Farroig*) és un llinatge català —força estès a Mallorca— com també un substantiu que en català té, com a mínim, dues accepcions. La primera és la d'un farratge de flor groga i la segona és la d'una farina processada grossa que alimenta el bestiar, segons consta en el *Diccionari català-valencià-balear*. Més enllà de la semblança fonètica, cap de les accepcions ara esmentades, sembla que guardi cap mena de relació amb el mot maltès. Ara bé, en el terme d'Artà (Mallorca) existeix un topònim anomenat *Bec de Farrutx*. El topònim sembla revelar-nos que *farrutx*, en català antic de Mallorca, designaria un ocell, ja que són els únics éssers de tot el regne animal que tenen bec. Avui, però, no es disposa de cap mena d'informació que ajudi a escatir de quina espècie d'ocell es podia tractar, però fa que el topònim d'Artà tingui un sentit ver i diàfan.

De les 167 espècies d'ocells (residents, hivernants, estivals i de pas) recollides en el llibre *Where to Watch Birds and other Wildlife in Malta* (Casha, 2004), catorze tenen un origen català altament probable. D'aquesta dada, en podem inferir que el 8 % dels noms actuals dels ocells en maltès tenen un origen català.

Hi ha uns altres quinze noms d'ocell maltesos que podrien tenir també un origen català difícilment verificable, ja que el nom és similar a una, dues o, fins i tot, a tres de les llengües comparades. Així, no és possible dirimir amb absoluta certesa quina és la llengua originària del nom maltès, però aquest dubte és vàlid tant per als noms catalans com per als sinònims francesos, italians o, fins i tot, anglesos. Aquest contingent de noms d'ocell representa el 9 % del total.

Exemples de possible origen català o francès:

- Sarsella (*Anas querquedula*): és *sarsset* o *sel-la* en català popular i *sarcelle* en francès.
- Kuluvert (*Anas platyrhynchos*): és *ànec collverd* en català i *mallart colvert* en francès.
- Rozinjol (*Luscinia megarhynchos*): és *rossinyol* en català i *rossignol* en francès.
- Avultun (*Gyps fulvus*): és *voltor* o *vultu* en català i *vau-tour* en francès.

Exemples de possible origen català o italià:

- Bekkafik (diverses espècies de moixons insectívors): és *becafiques* en català popular i *beccafico* en italià.
- Capinera (*Sylvia atricapilla*): *capinegra* en català popular i *capinera* en italià.

Exemples de possible origen català, italià o francès:

- Cikonja (*Ciconia ciconia*): és *cigonya* en català, *cicogna* en italià i *cigogne* en francès.
- Sparvier (*Accipiter nisus*): és *esperver* en català, *sparviere* en italià i *épervier* en francès.

D'aquest estudi preliminar comparatiu, se'n pot inferir que la influència —segura, probable o possible— de la llengua catalana en els noms dels ocells maltesos podria atènyer ben bé el 17 % del total dels ocells observats a Malta. Com a contrapunt, convindria remarcar que, en tant que estudi preliminar, no s'ha analitzat la concomitància de tots els noms d'ocell maltesos amb els diversos centenars de noms populars catalans. En conseqüència, si es dugués a terme un estudi més exhaustiu fa tot l'efecte que el percentatge d'influència de la llengua catalana sobre els noms dels ocells maltesos es veuria incrementat en major o menor grau.

A primer cop d'ull, aquest 17 % d'influència aproximada de la llengua catalana en els noms dels ocells en maltès es podria valorar com a «baix» o, si més no, minoritari respecte a la resta de llengües (àrab, sicilià, italià, francès, anglès i espanyol) amb capacitat potencial d'influir en la llengua maltesa. Aquesta dada ha de ser, però, valorada en la seva justa mesura i, per

això, caldria tenir ben present un parell de consideracions. La primera és que la llengua catalana només podia influir en les espècies comunes i abundants a l'arxipèlag. La llengua catalana no podia influir en el nom maltès de les espècies de pas poc conspícues ni en les espècies nidificants o hivernants molts escasses ni, finalment, en les espècies d'aspecte extern massa similar com per tenir noms populars diferents i no pas només un de sol i genèric. Aquestes espècies «comunes» no superen normalment la seixantena o setantena. Per tant, si només es tinguessin en compte aquestes espècies més abundants, el percentatge d'influència de la llengua catalana s'incrementaria notablement. La segona consideració és que la presència del català és llunyana en el temps, motiu pel qual aquesta llengua ha perdut la seva capacitat d'influència. Així doncs, tenint en compte aquests dos factors acabats d'esmentar —només considerar les espècies comunes i l'absència del català a l'illa en els darrers segles—, que actualment pervisqui un 10-15 % de noms maltesos d'ocells que tenen un origen català és una dada molt significativa i, com a tal, hauria de ser presa en consideració de cara a futurs estudis lingüístics d'influències en el lèxic maltès.

La influència de la llengua espanyola en el nom maltès dels ocells sembla que és molt baixa, ja que pocs noms en aquesta llengua s'assemblen als corresponents noms en maltès i quan n'hi ha algun que hi té una certa similitud sempre n'hi ha un altre (català, francès o italià) que té un nivell de semblança notablement superior.

3 Discussió i limitacions de l'estudi preliminar

Àmbit i profunditat de l'estudi comparatiu. Les 167 espècies d'ocells observades a l'illa de Malta es corresponen, és clar, a 167 noms oficials en català, però també a diversos centenars de noms populars en català. Caldria un estudi comparatiu molt més exhaustiu per determinar la influència dels centenars de noms populars catalans en els noms respectius d'ocells en maltès. La profunditat que requeriria aquesta investigació és fora de l'abast d'un estudi preliminar d'aquesta mena. Per motius d'eficiència, doncs, s'ha focalitzat la recerca en aquells noms maltesos que, segons els coneixements de l'autor, feien preveure, a priori, una connexió amb els noms respectius en llengua catalana.

Semblança dels noms en les diverses llengües romàniques. Les llengües romàniques (català, francès, occità, espanyol, sicilià, etc.) tenen, sovint, noms similars per designar les mateixes espècies d'aus. Això no és res més que el fruit de compartir un tronc comú lingüístic (el llatí) i de la influència variable que han exercit unes llengües sobre les altres en funció de l'hegemonia política, econòmica, militar i, és clar, lingüística, de cada període

històric. Aquesta similitud compartida en diverses llengües romàniques dificulta la recerca del mot primigeni que ha influït en la llengua maltesa. Un bon exemple és el nom *cikonja* maltès, que tant en català com en espanyol, francès o italià tenen la mateixa arrel i una fonètica força similar.

Desconeixement dels noms dels ocells en llengua siciliana. Aquesta llengua —coneguda també científicament com a «calabro-siciliana»— és parlada avui a Malta per una minoria de la població. Es considera, però, que al llarg de la història ha influït en un grau similar o lleugerament superior a l'àrab i en un grau molt superior a l'italià. El sicilià, actualment, no és oficial a la zona on es parla (Sicília, Calàbria i Salento) i, per tant, no és present en el sistema educatiu. Malgrat això la llengua encara és viva al carrer. Malauradament, no es disposa dels noms —ni oficials ni populars— dels ocells en aquesta llengua i, per tant, la seva influència en la llengua maltesa no ha pogut ser valorada en la seva justa mesura i resta, probablement, infraestimada.

Desconeixement dels noms dels ocells en occità. Els francesos dominaren l'illa de Malta en diversos períodes (Carles d'Anjou, al s. XIII, i Napoleó, al final del s. XVIII) quan la llengua occitana era parlada per prop del 40 % de la població francesa. L'occità, com a llengua principal del 40 % de francesos i amb els parlants en les zones més pròximes de França (Marsella, Montpeller, Toló, etc.) a l'illa de Malta, podria haver exercit una certa influència en el maltès. Dissortadament, però, no es disposa de la llista de totes les espècies en llengua occitana per a poder-les comparar amb la llengua maltesa i, d'aquesta manera, poder-ne inferir la possible influència que va poder exercir la primera llengua sobre la segona.

Desconeixement de tots els noms populars per a totes les llengües comparades. L'estudi només incorpora els noms populars de la llengua catalana i no pas els noms populars en llengua francesa, italiana, espanyola o anglesa perquè no es disposa d'ells. Per a la gran majoria de llengües, els noms «oficials» dels ocells es determinen a la segona meitat del segle XX. Són decisions d'estandardització més o menys arbitràries que efectuen, normalment, experts en ornitologia i no pas experts en lingüística. L'establiment d'un nom oficial d'un ocell deixa enrere molts noms populars que cauen en desús, ja que no surten publicats en les guies d'identificació d'aus. En català no existeix un compendi de tots els noms populars dels ocells en el nostre domini lingüístic, però sí que hi ha un *Tesaur de noms comuns d'ocells destinat al Banc de Dades de Biodiversitat de Catalunya* (Ferrer, 2001) que constitueix una bona eina d'aproximació a molts dels noms populars de les aus en llengua catalana. Es desconeix l'existència d'un compendi similar en llengua italiana, espanyola, anglesa o francesa. ✿

Bibliografia

- ALCOVER, Antoni Maria; MOLL, Francesc de Borja (1978). *Diccionari català-valencià-balear*. Palma de Mallorca: Editorial Moll.
- BORG, Albert J.; AZZOPARDI-ALEXANDER, Marie (1997). *Maltese*. Nova York: Routledge.
- CASHA, Alex (2004). *Where to watch birds and other wildlife in Malta*. La Valletta: Birdlife Malta.
- COROMINES, JOAN (1985). *Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana*. Barcelona: Curial.
- ESTRADA, Joan (2010). *Ocells de Catalunya, País Valencià i Balears*. Barcelona: Lynx Edicions.
- FERRER, Xavier (2001). *Tesaure de noms comuns d'ocells destinat al Banc de Dades de Biodiversitat de Catalunya*. [En preparació]
- FERRER, Xavier (coord.). *Noms comuns d'ocells en base a les prospeccions ornitològiques de camp entre 1980 i 1984*. Barcelona: Universitat de Barcelona. [Arxiu personal]
- GORDON, Raymond G. Jr. (ed.) (2005). *Ethnologue: Languages of the World*. Dallas: SIL International, 15th edition.
- MALUQUER, Joaquim (1981). *Els ocells de les terres catalanes*. Barcelona: Barcino.
- MUNTANER, Jordi; FERRER, Xavier; MARTÍNEZ, Albert (1984). *Atlas dels ocells nidificants a Catalunya i Andorra*. Barcelona: Ketres.
- SALLET, Àngel (1922). «Els noms dels ocells de Catalunya». *Butlletí de Dialectologia Catalana*, 10, p. 54-100.
- YZAGUIRRE, Lluís de (2010). *Catalunya-Malta: la connexió perduda*. [en línia] <http://docs.google.com/viewer?url=http://latel.upf.edu/terminotica/membres/DE_YZA/PUBLI/catalunya_malta.pdf&embedded=true&chrome=true> [Consulta: 28 octubre 2011].

Nota

1. Una versió preliminar d'aquest treball ha estat difosa a <http://www.inh.cat/articles>.

ANNEX

Nom científic	Maltès	Català	Italià	Espanyol	Francès	Anglès
<i>Sturnus vulgaris</i>	sturnell	estornell vulgar	storno	estornino pinto	etourneau sansonnnet	common starling
<i>Carduelis chloris</i>	verdun	verdum	verdone	verderón común	verdier d'europe	greenfinch
<i>Saxicola rubetra</i>	bucaqq tas-silla	bitxac rogenic	stiacchino	tarabilla norteña	tarier des prés	whinchat
<i>Saxicola torquatus</i>	bucaqq tax-xitwa	bitxac comú	saltimpalo	tarabilla común	tarier pâtre	common stonechat
<i>Mergus serrator</i>	serra	bec de serra mitjà	smergo minore	serreta mediana	harle huppé	red-breasted merganser
<i>Larus melanocephalus</i>	gawwija rasha sewda	gavina capnegra	gabbiano corallino	gaviota cabecinegra	mouette mélanocéphale	mediterranean gull
<i>Larus minutus</i>	gawwija zghira	gavina menuda	gabbianello	gaviota enana	mouette pygmée	little gull
<i>Larus ridibundus</i>	gawwija rasha kannella	gavina riallera	gabbiano comune	gaviota reidora	mouette rieuse	black-headed gull
<i>Larus genei</i>	gawwija geddumha rqi	gavina capblanca	gabbiano roseo	gaviota picofina	goéland railleur	slender-billed gull
<i>Larus fuscus</i>	gawwija daharha iswed	gavià fosc	zafferano	gaviota sombría	goéland de la baltique	baltic gull
<i>Larus michahellis</i>	gawwija prima	gavià argentat	gabbiano reale	gaviota patiamarilla	goéland pontique	caspian gull
<i>Pandion haliaetus</i>	arpa	àguila pescadora arpa arpell	falco pescatore	àguila pescadora	balbuzard pêcheur	osprey
<i>Coracias garrulus</i>	farrug	gaig blau	ghiandaia marina	carraca europea	rollier d'europe	european roller
<i>Botaurus stellaris</i>	kappun	bitó capó d'aigua	tarabuso	avetoro común	butor étoilé	great bittern

TAULA I. Correspondència dels noms dels ocells en diverses llengües que han pogut influir en el maltès